

ΣΧΕΔΙΑΖΟΝΤΑΣ ΠΑΝΩ ΣΕ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

Andrea Bruno

Στην εισήγηση τίγονται ορισμένα ζητήματα μεταξύ των οποίων τα εξής:

- Ερωτήματα που αφορούν στο γιατί πρέπει να διατηρούμε τις ιστορικές κατασκευές, ποιες από αυτές αξίζει να διατηρηθούν και εάν υπάρχει η δυνατότητα προσδιορισμού των ορίων των επεμβάσεων σε αυτά. Ποια είναι τα όρια των επεμβάσεων, οι οποίες οδηγούν στην αφαίρεση ορισμένων τμημάτων και στην προσθήκη νέων. Δηλαδή ουσιαστικά με ποιο τρόπο θα πρέπει να χειριστούμε τους συνεχείς μετασχηματισμούς των ιστορικών κατασκευών, με στόχο τόσο τη διατήρηση τους όσο και την ένταξη σε αυτές νέων λειτουργιών και τον σχεδιασμό νέων επεμβάσεων.
- Η μοναδικότητα ιστορικών κατασκευών.
- Η έννοια της αυθεντικότητας, η οποία μπορεί να οδηγήσει ορισμένες φορές σε λάθος επιλογές, καθώς ο όρος αυτός επιδέχεται πολλές ερμηνείες.
- Η αναγκαιότητα της διεπιστημονικής συνεργασίας, ως ουσιαστικός τρόπος επικοινωνίας μεταξύ των διαφόρων εμπλεκόμενων ειδικοτήτων και όχι ως παράθεση εξειδικευμένων μελετών.
- Ο ρόλος και η χρησιμότητα των διεθνών συμβάσεων και κανονισμών, οι οποίες θα πρέπει να θεωρηθούν ως υπόβαθρο για οποιαδήποτε επέμβαση και όχι ως αξίωμα. Θα πρέπει δηλαδή να προσαρμόζονται στη μοναδικότητα της κάθε περίπτωσης και όχι να εφαρμόζονται κατά γράμμα.
- Η σχολιασμός ορισμένων εννοιών όπως αυτή της διατήρησης (*conservazione*) και της αποκατάστασης (*restauro*), οι οποίες πολλές φορές έχουν αντιφατικό περιεχόμενο και επιδέχονται πολλές ερμηνείες.
- Το ζήτημα της διατήρησης ή μη των μεταγενέστερων φάσεων, οι οποίες κατά τον συγγραφέα θα πρέπει να θεωρηθούν ως προστιθέμενες αυθεντικότητες, τις οποίες ο αρχιτέκτονας θα πρέπει να τις θεωρήσει με συνθετικό τρόπο, ώστε να μην αλλοιώνεται ο χαρακτήρας του μνημείου.
- Η αναστρεψιμότητα των επεμβάσεων, η οποία πρέπει να μας οδηγήσει στη συνείδηση ότι δεν θα είμαστε οι τελευταίοι που επεμβαίνουμε στο μνημείο.
- Το ζήτημα των συμβατών με το μνημείο επεμβάσεων, οι οποίες σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να βασίζονται στα συμπεράσματα της αναζήτησης της διαστρωμάτωμένης αυθεντικότητας που ενυπάρχει στους ιστορικούς τόπους και στα μνημεία.
- Η επανοικειοποίηση των μνημείων, η οποία ενώ στους προηγούμενους αιώνες αποτελούσε συνεχή πρακτική, στην εποχή μας θα πρέπει να συνυπάρχει με την διατήρηση των υφισταμένων κατασκευών.
- Τέλος, στόχος μας θα πρέπει να είναι η απόδοση των μνημείων στην κοινωνία, αφού απομακρύνουμε από αυτά όλες τις ασύμβατες κατασκευές που κατά καιρούς προστέθηκαν σ' αυτά. Η επανοικειοποίηση των ιστορικών τόπων και μνημείων σημαίνει την διατήρηση όλων των αυθεντικών αισθητικών, λειτουργικών και πολιτισμικών χαρακτηριστικών τους και η αναβίωση τους στη σύγχρονη ζωή. Με αυτό τον τρόπο επιτυγχάνεται η συνεχής εξέλιξη της κοινωνίας και η συνέχεια του πολιτισμού και παρά τους συνεχείς μετασχηματισμούς διατηρείται το αυθεντικότητά.